

Konserttiarvio: Virtaperkon viiden tähden saksofonikonsertto on kaunista modernismia

KULTTUURI 31.10. ⌚ 10.50 Päivitetty ⌚ 11.56

ILKKA LAITINEN

Harri Hautala
Aamulehti

Harvinainen loppuunmyyty kamarimusiikkikonsertti ei olisi voinut sattua parempaan paikkaan: **Olli Virtaperkon** uusi saksofonikonsertto *Multikolor* ansaitsi tällaisen yleisömenestyksen. Se on hienoimpia uusia suomalaisia taidemusiikkiteoksia aikoihin.

Teosta on vaikea luonnehtia sanoilla, sillä sen ominaisuudet ja kvaliteetit ovat niin puhtaasti musiikillisia.

Se on nimenomaan kuunneltavaksi ja nautittavaksi tehtyä musiikkia, mikä saattaa tuntua itsestäänselvyydeltä, muttei ole sitä ollenkaan aina modernin taidemusiikin kohdalla.

Multikolorin sointiasu on graafisen paljas, ja teoksen nimestä huolimatta puhuisinkin sointivärien sijaan enemmän soinnin valoisuuden asteista ja vivahteista.

Virtaperko säätelee valon määrää kuin maailmaa uusin silmin näkevä äänten valkokuvaaja.

Hieno solisti

TampereRaw-yhtyeen tilaama ja **Tuomas Turriagon** johdolla erinomaisesti esittämä *Multikolor* on myös äärimmäisen tiivis ja tyyliässään horjumaton teos.

Yhtenäisyyttä antaa muun muassa se, että solistisen baritonisaksofonin ja kymmenen hengen soittajiston välinen suhde on hyvin yhteisöllinen.

Joonatan Rautiolan mestarillisesti loihtima baritonisaksofonin sointimaailma ei jää yksin vaan saa koko ajan uutta puhtia ympäristön äänistä ja vaikutteista.

Upeimmillaan teos on sellaisilla neitseellisillä hetkillä, kun solisti ja kamariyhtye limittyvät toisiinsa saksofonin säröisten multifonien löytäessä soivia tovereita vaikkapa jousisoitinten huiluäänien mystisestä väreilystä.

Tällaisia ääniä en ole kuullut kenenkään aiemmin säveltäneen!

Musiikki kutsuu luokseen

Multikolorin onnistumista kuvaa myös se, että teoksen sisällön ja keston suhde tuntuu täysin ihanteelliselta. Säveltäjän keksimät aiheet syntyvät, kukoistivat aikansa ja hiipuvat kauniisti.

Ja kauniskin teos todella on. Multifonien tuottama intervallit ovat luonteeltaan niin rentouttavia ja luonnollisia, että teoksen harmoniamaailma kutsuu luokseen, ei työnnä pois.

Musiikki on lähes kokonaan hidasta ja pohdiskelevaa, yllättäen myös silloin kun dynamiikka hetkittäin nousee ja tempo vaikuttaisi ripeytyvän. Perusolemus on kuitenkin koko ajan sama.

Konsertissa kuultiin myös **Bartokin** kuudes jousikvartetto filharmonisen kvartetin väkevänä esityksenä sekä alttoviululle ja vibrafonille sovitettu versio **Bachin** gambasonaatista.

Lauri Savolaisen käsissä alttoviulu puhui tyylikkäästi ja puhtaasti, ja **Panu Savolainen** loi vibrafonillaan kappaleelle kihelmöivän harmonisen perustan.

Faunien iltapäivä. Tampere Filharmonian kamariyhtyeitä, TampereRaw-yhtye, saksofonisti Joonatan Rautiola, kapellimestari Tuomas Turriago.

★★★★★

Tampere-talon Pieni sali 30.10.